

Heřmánek spojil rozdílné osudy mladých

Jana měla v dětském domově v Budišově nad Budišovkou až do dospělosti vycaráno, Petra byla na ulici odkázána pouze sama na sebe

KARVINÁ – Jana a Petra. Kamarádky. Obě dvaadvacetileté. Jedna skutečnou rodinu nepoznala, druhá o ni přímo ukázkovým způsobem přišla. Jejich rozdílné osudy se spojily v Heřmánku – domu na půli cesty v Karviné, jenž pomáhá mladým lidem bez zázemí a připravuje je na samostatnou cestu životem.

„Přišla jsem z dětského domova. Tam jsem taky vyrůstala, v Budišově nad Budišovkou,“ rozpoví-

dala se Jana. Proč si to namířila z Opavska, kde stojí „její“ DD, až na Karvinsko? „Mám tady nějaké známé,“ vysvětlila. Heřmánek objevila loni v září, nastěhovala se. Dělá v nedaleké pekárně.

„Chci se tu naučit něco víc do života,“ konstatovala Jana, jejíž slova jsou prakticky v duchu jednoho z hlavních posláních tohoto zařízení. Tedy nejen dát potřebným střechu nad hlavou, ale také je i něco nau-

čit! Partu lidí našla podle svých slov fajn, jinak ji ale Heřmánek něčím pořád připomíná dětský domov.

„Já jsem z ulice. Bezdomovec, když chcete,“ prohlásila Petra, karvinská rodačka. Její rodiče se rozvedli, táta je po mrtvičce a dočkal se exekuce – soudního vystěhování. „Máma? Nevím, kde je, a ani nechci,“ tvrdila. V domě na půli cesty je druhým rokem a prý docela spokojená. Jen s prací je to horší, nemá ji.

Petre daly dva roky na ulici rádnou školu. „Naučila jsem se o sebe postarat. Prostě přežít. Co mi to vzalo? Kus života! Mohla jsem být jako moji vrstevníci a chodit se bavit na diskotéky,“ svěřovala se. Proti ostatním obyvatelům Heřmánku má svým způsobem výhodu – dobře zná svět za zdí „domovů“.

Svatba tu ještě nebyla, děti ano

Dvacítku obyvatel – neboli plný stav – má karvinský dům na půli cesty Heřmánek. A jeho šéf Petr Sporysch hromádku dalších žádostí o přijetí na stole. Takový je zájem o pobyt v zařízení pomáhajícím mladým lidem bez zázemí. Letitým partnerem, už generálním, mu je společnost OKD a Nadace OKD jeho chod dotovala dokonce milionem korun.

„Vždyť i někteří kluci od nás se stali horníky. Zrovna počát-

Ředitel domu na půli cesty Petr Sporysch se dvěma obyvatelkami a jejich miminky.

kem února odešel jeden, co se dal na šachtu,“ popisoval ředitel Heřmánku, jenž funguje na předměstí Nové Pole desátým rokem. Za tu dobu jím prošlo na pět stovek mladíků a slečen, ale i manželských či nesezdaných párů ve věku mezi 18 a 26 lety. Ročně má tedy v průměru pět desítek klientů.

„Rodily se zde – samozřejmě ne přímo tady, v nemocnici, ale našim obyvatelkám – i děti. Teď tu máme tři maminky s miminky,“ pokračoval Sporysch. Svatbu však v prostorách Heřmánku ještě nezažili. Dvojic, které se v něm daly dohromady

a zůstaly spolu, bylo taky pořádku. Spíše šlo o krátkodobé „chození“. V tomto mají obyvatelé zcela volnou ruku.

„Určitá pravidla u nás panují. Bez nich by to nešlo,“ zdůraznil ředitel. Patří k nim třeba večerka hodinu před půlnocí či povinnost pro nezaměstnané nastoupit každé ráno do dílny. Mladíci dělají většinou stolařinu a slečny s textilem. Zajímavá je motivace pro ty bez práce – když si ji najdou, nebude jim v Heřmánku zvýšen nájem. Naopak – mohou platit méně!

Radek Lukša

Jana (zleva) a Petra, stejně staré kamarádky z Heřmánku se zcela rozdílnými osudy.

Kompresor spokojeně bafá s logem Nadace OKD

Charita svatého Alexandra v Ostravě-Kunčičkách vybavila chráněné dílny a chystá smělou rekonstrukci bývalé kočárovny zrušené šachty Alexandr

OSTRAVA – Konkrétní příklad, jak byly nadační peníze využity, je v Charitě svatého Alexandra v ostravských Kunčičkách. Je příznačné, že prostředky šly do areálu bývalé šachty, kde dělají lidé na trhu práce znevýhodnění. Tedy i vyloučili havíři s podlomeným zdravím.

V projektu „Pracovní a společenská integrace zdravotně znevýhodněných osob“ v nadačním programu „Pro zdraví“ využili 180 tisíc korun. „Vybavili jsme lakovnu, pořídili barvy, odvětrávání, kompresor. Do dalšího provozu jsme dali takzvaný briklis, vyrábějící z hoblin a pilin briкеты,“ vysvětloval ředitel zdejší Charity Pavel Folta.

Nadace OKD neposlala do Kunčiček peníze jen na tohle. Druhým podpořeným je projekt „Obnova kulturní památky Hlubinný důl Alexandr pro sociální účely“. Je dosti odvážný, počítá s rekonstrukcí kočárovny zrušené šachty, která zůstala v takovém stavu, že přestala zajímat i místní „baraby“ rozkrádající v Kunčičkách všechno možné.

„Už víme, jak to bude vypadat,“ konstatoval ředitel Folta s tím, že je vše v papírové fázi. Na změnu ruiny v hezkou historickou stavbu, v níž bude fungovat linka na likvidaci plastových odpadů, dostala Charita sv. Alexandra od NOKD sumu 1,3 milionu korun. uzi

V rámci projektu vybavili lakovnu barvami i odvětráváním.

Kompresor bafá s logem Nadace OKD, ta na něj dala peníze.

Handicapovaní pracují třeba u lisu na briкеты z hoblin a pilin.

Charitní ředitel Pavel Folta s plány rekonstrukce kočárovny.